

ČASOPIS ŽÁKŮ II. STUPNĚ

ZŠ KLIMKOVICE

jaení

2023

KLIMIX

Uzpomínky na lyžařský kurz

Nejvíc jsem si asi užila ty pády. Bylo tam strašně moc zábavy a nečekala jsem, že se naučím lyžovat. Spíš jsem čekala, že se rozsekám hned, jak se postavím na lyže. Pády sice byly, ale nebyly zas tak velké. Můj asi největší pád byl ten, když jsem se poslední den na sjezdovce rozbila. Jelikož mám ráda rychlost, tak jezdím rychle. Vůbec mě nezajímalo, že jsem se sotva naučila lyžovat, ale i tak jsem sjezdovku sjížděla rychle. Pokaždé to bylo v pohodě, ale zrovna u poslední jízdy jsem vjela na zledovatělý hrbol. Byla jsem zrovna rozjetá a vůbec nešel vidět. Nevím ani jak jsem se skutálela. Asi po 5 metrech jsem se zastavila s jednou lyží. Ta druhá byla kousek opodál, ale paní učitelka mi pomohla vstát a podala mi ji. Zbytek už byl v pohodě, škoda, že lyžák je jenom v 7. třídě, klidně bych tam jela znova. Strašně moc mě to bavilo a byli tam fajn lidé a dobré instruktorky.

Kristýna Macháčová

Lyžařský výcvik byl super, užili jsme si to. Všichni jsme si navzájem pomáhali a k tomu jsme se všichni skamarádili. Zážitek, na který nikdy nezapomenu byl, když jsme jeli všichni na Bukovou horu a lyžovali jsme tam. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme pracovali v týmech a spolupracovali s ostatními. A k tomu tam dobře vařili.

Karolína Kejdová

Lyžařský výcvik se mi líbil. Byla tam sranda, skoro každý den byla večer párty. Myslím si, že paní učitelky si to s námi užily. Díky kamarádkám jsem se cítila dobře!. Lyžák byl nakonec skvělý.

Natálie Davidová

Lyžařský výcvik jsem si moc užila. Zažili jsme spoustu zábavy a vtipných pádů. Skoro každý den jsme lyžovali a chodili na procházky. Mezi kamarády jsme se ještě lépe poznali. Každý večer jsme měli program a diskotéku. Klidně bych jela příští rok znova.

Anna Bálková

Recept na velikonočního beránka Daniely Tomáškové

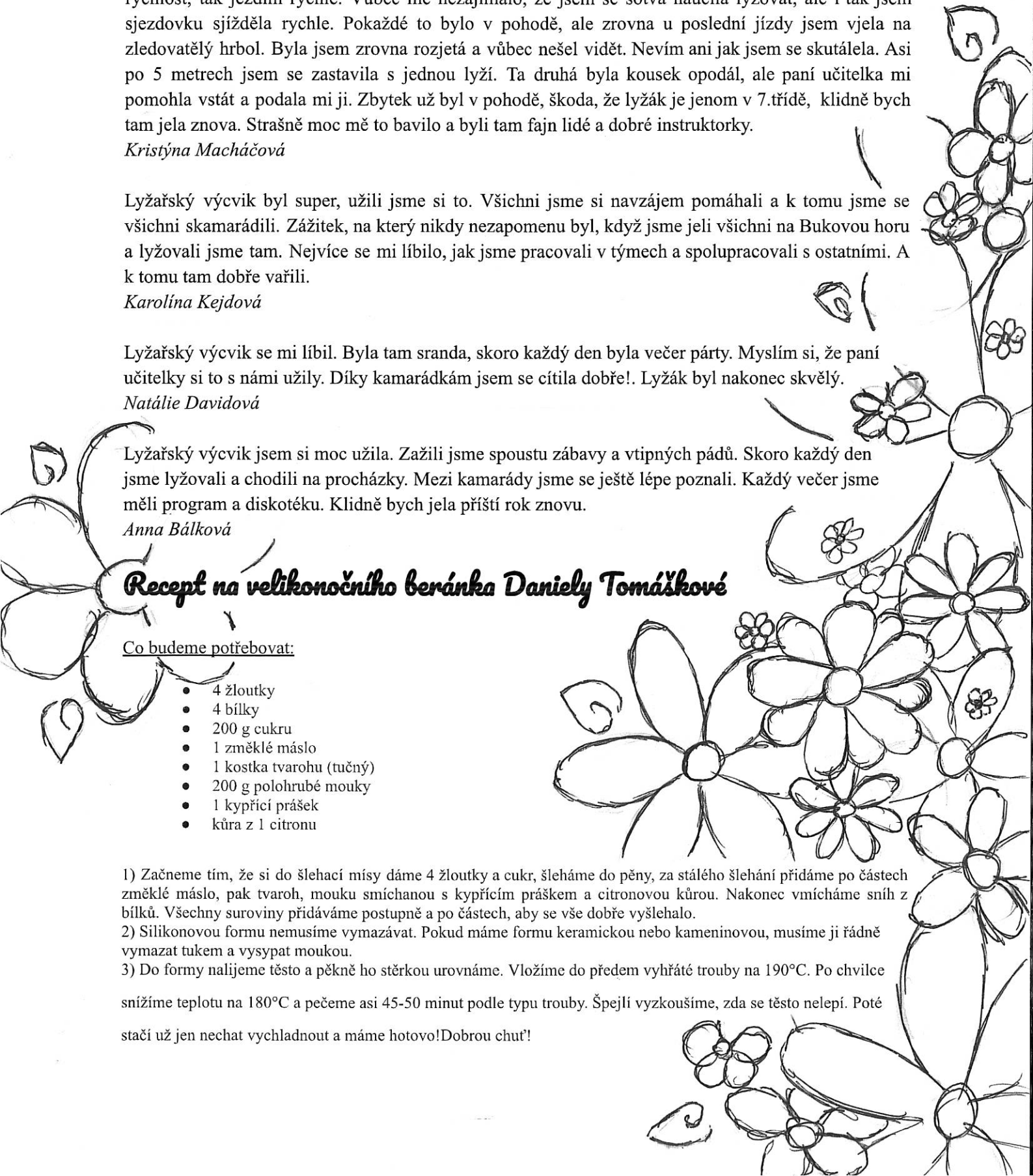
Co budeme potřebovat:

- 4 žloutky
- 4 bílky
- 200 g cukru
- 1 změkklé máslo
- 1 kostka tvarohu (tučný)
- 200 g polohrubé mouky
- 1 kypřicí prášek
- kůra z 1 citronu

1) Začneme tím, že si do šlehací mísy dáme 4 žloutky a cukr, šleháme do pěny, za stálého šlehání přidáme po částech změkklé máslo, pak tvaroh, mouku smíchanou s kypřícím práškem a citronovou kůrou. Nakonec vmícháme sníh z bílků. Všechny suroviny přidáváme postupně a po částech, aby se vše dobře vyšlehalo.

2) Silikonovou formu nemusíme vymazávat. Pokud máme formu keramickou nebo kameninovou, musíme ji řádně vymazat tukem a vysypat moukou.

3) Do formy nalijeme těsto a pěkně ho stěrkou urovnáme. Vložíme do předem vyhřáté trouby na 190°C. Po chvíli snížíme teplotu na 180°C a pečeme asi 45-50 minut podle typu trouby. Špejlí vyzkoušíme, zda se těsto nelepí. Poté stačí už jen nechat vychladnout a máme hotovo! Dobrou chuť!

VZPOMÍNKY NA LYŽAŘSKÝ

KURZ 2023 – 7.C

Jsme sedmáci - pojedeme na lyžák! Na to jsme mysleli už od Vánoc. Moc jsem se těšil, protože lyžuji rád. A všichni mí kamarádi také. Jaké to tam bude, když u nás žádný sníh není? Jenže místo bylo vybráno geniálně. A hlavně termín. Ten týden byl báječný. I když jsme denně museli za sněhem dojíždět autobusem! Ubytování fajn, sněhové podmínky super, na svahu dobrá zábava. No, zkrátka a dobře - paráda!

Petr Bárta, VII.C

Můj nejlepší zážitek z lyžáku je, že jsme si mohli zalyžovat na Bukové hoře na přírodním sněhu. Bavily mě taky hry a různé jiné aktivity. Moc rád bych jel ještě jednou na lyžák!

Richard Sojka, VII.C

LYŽÁK, LYŽÁK, LYŽÁK...

Hned první den po příjezdu jsme se vydali na krátkou procházku. Další dny už jsme chodili lyžovat na Bukovou horu. Zprvu jsme si mysleli, že nám bude dělat menší starosti počasí, ale to se brzy změnilo, když hned první den začala obrovská sněhová vánice. Paní učitelky si pro nás samozřejmě připravily i večerní program, který doprovázela nějaká vsuvka (např. video o lyžování, bezpečnosti atd.) Lyžařský výcvik se mi moc líbil a dost jsem si ho užila. Pro budoucí sedmáky můžu jen vzkázat, že se mají na co těšit.

Vendula Kocurová, VII.C

LYŽOVAČKA JAKO Z POHÁDKY

Dne 26. 2. 2023 jsem se společně vydala se žáky sedmého ročníkem na lyžák. Můj nejlepší zážitek byl ze čtvrtku, kdy jsme jeli na již známou Bukovou horu. Jelikož to byl poslední den před odjezdem domů, snažili jsme si to užít, jak jen to šlo. Když jsme vyjeli lanovkou úplně nahoru, čekal nás nádherný výhled do okolních krajin. Když jsme vyjeli lanovkou úplně nahoru, čekal nás nádherný výhled do okolních krajin, které byly jako z pohádky. Byl to asi ten nejlepší týden s naší třídou.

Viktorie Brhelová, VII.C

VZPOMÍNKY NA LYŽAŘSKÝ VÝCVÍK

Na konci února jsme se se školou vydali na lyžařský výcvik do Heroltic. Ubytování se mi moc líbilo. V pondělí, v úterý a ve čtvrtek jsme jeli na Bukovou horu. Ve středu jsme hráli týmové hry. Naším úkolem bylo splnit v přírodě úkoly. Museli jsme to vypracovat asi do hodiny, naše skupina to stihla fakt o fous. Potom jsme šli na dlouhou procházku do Štítů, kde jsme si mohli něco nakoupit. Ve Štítech se mi líbilo, protože tam měli obchod, kde bylo všechno hrozně levné. Přijde mi, že jsem se na lyžáku o dost zlepšil v lyžování. Lyžák jsem si užil na plné čáře a doufám, že na takový zážitek nikdy nezapomenu.

Vojta Mahrík, VII.C

LYŽÁK

Už se všichni těšíme,
co nás čeká? Nevíme.
Sjezdovka už na nás čeká,
cesta k ní je nedaleká.

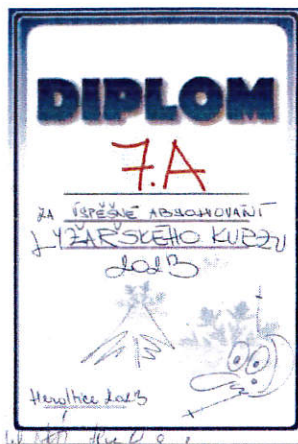
Budem hodně lyžovat,
sjezdovky objevovat.
Lanovkou nahoru vyjedem,
les zůstává překrásným pohledem.

Hlavní je mít na svahu,
dostatečnou odvahu.
Obloučky doleva a doprava,
správná jízda teď nastává.

Vrátíme se na svačinu,
sním ji jako malinu.
Hry a samá zábava,
večer přijde únava.

Do postele všichni lehнем,
a pak se už ani nehнем.
Ráno se pak vzbudíme,
a domů se vrátíme.

Monika Bártová, 7.A

To nejlepší z lyžáku

Na lyžařský kurz jsme jeli 26. 2. První den jsme šli na Bukovou horu a nelyžaři šli jezdit na malý kopec. V pondělí měla Kiki narozeniny, tak jsme se rozhodli jí udělat malou oslavu. Potom jsme jeli skibusem jezdit na Bukovou horu. Jezdilo se tam dobře, měli jsme přestávky. Taky jsme šli po lyžování do bazénu, který byl v ubytování. Jako večerní program jsme si jako 7.A připravili židličky a další podobné hry. V úterý jsme zase jeli na Bukovou horu. Dnes si měla program vymýšlet 7.B. Vymysleli různé kvízy a soutěže a nakonec diskotéku, ale předtím jsme měli malé kino o historii lyžování. Ve středu byl den, kdy jsme neměli lyžovat. Rozdělili jsme se do týmů a plnili úkoly. Odpoledne jsme šli na procházku do Štítů. Večerní program měla zase na starost 7.C, ti připravili diskotéku. Druhý den jsme jeli naposled na Bukovou horu všichni. Program připravily učitelky, hráli jsme koště a byly různé soutěže, taky nám prodloužily večerku. Pátek byl poslední den, to jsme se už jen sbalili a šli na krátkou procházku. Lyžák se mi moc líbil. Vařili tam výborná jídla a měli pěkné pokoje. Určitě bych jela znovu.

Zuzana Šaríková, 7.A

Můj první lyžák

Budu vyprávět o nejlepší zázitku z lyžařského výcviku. Samotným zázitkem byl pro mě lyžařský výcvik, protože jsem jel poprvé v 7. třídě. Před lyžařským výcvikem jsem byl dvakrát lyžovat s instruktorem. do té doby jsem nikdy nebyl na lyžích.

Buková hora pro mě byla výzva. Vyjel jsem lanovkou na daný kopec který, nám byl určen k lyžování. Stál jsem nahoře a rozhlížel jsem se kolem sebe. Viděl jsem další trasy které, bych si rád sjel. Kolem mě byly lesy a spousta různých lanovek. Rozjel jsem se a srdce mi bušilo. Měl jsem strach. Po pár metrech mě strach opustil a vjel do mě adrenalin. Věřil jsem si, že Bukovou horu překonám. Při jízdě jsem na nic nemyslel. Byl jsem nadšený z přírody, která byla kolem mě. Trať byla pro mě nekonečná, ale přitom krátká. Pozoroval jsem, jak kolem mě sviští zkušenější lyžaři. Snad jednou budu lyžovat jako oni. Pro mě nebylo důležité sjet Bukovou horu rychle, ale svým tempem a hlavně si tu jízdu užít.

„Konečně jsem dole“. Řekl jsem si. Když jsem se podíval jakou trasu, výšku a délku jsem sjel, byl jsem na sebe pyšný.

Přál bych každému, aby zažil takový pocit jako já. Byl to pro mě jeden z nejmemtivnějších zázitků, na které nikdy nezapomenu.

Lukáš Navrátil, 7.A

LYŽÁK

Lyžák byl super, hlavně proto, protože jsem se naučil lyžovat. Hned první den, co jsme přijeli, se nelyžaři přemístili na takový plácek vedle penzionu a začal výcvik. Ze začátku to nikomu moc nešlo, ale potom nás to celkem chytlo. Druhý den začal skvělou snídaní v podobě švédských stolů. Po snídaní a malé pauze jsme šli dokonce už na kopec, který stál vedle penzionu, a tam už to vážně dost lidem šlo. Předem už jsme věděli, že komu to půjde, ten pojede na Bukovou horu. Další den po výborné snídaní jsme jeli na Bukovou horu. Jak jsme tam dojeli, tak nás zarazilo, jak je to obrovské, ale lyžaři začátečníci mohli jezdit jen na tom malém svahu. Ale i tak jsme si to bombově užili! A další den už jsem byl nachcípáný. Ale i tak jsem si lyžák nesmírně užil! Lyžování mě tak bavilo, že jsem jel ještě hned druhý den po lyžáku na Skalku.

Jakub Jan Křívda, 7.A

Lyžák
Blížil se konec února a my jsme se konečně dočkali lyžáku, na který jsme se všichni těšili. Sraz jsme měli před školou. Ze začátku tam byl trochu zmatek, ale časem se to uklidnilo a my jsme nastupovali do autobusu. Ten nás odvezl do Heroltic, kde nás čekal společně strávený týden.

Začali jsme krátkou procházkou předtím, než nám nachystali chatu. Všem byla sice strašná zima, ale i tak jsme se koulovali a byla sranda. Rozdělili jsme se do pokojů a naše skupinka začátečníků se šla rovnou učit lyžovat. Druhá skupinka pokročilých se šla podívat na Bukovou horu, kde lyžovali po zbytek týdne. Každý den jsme měli nachystaný celodenní program, který všechny bavil. Jídlo jsme měli zajištěné přímo na chatě, kde nám vcelku dobře vařili.

Díky lyžáku jsem poznala spolužáky z vedlejších tříd a zjistila jsem, že jsou v pohodě. A i když jsem všechny dny nelyžovala, protože jsem byla nachlazená, tak jsem si to moc užila. Proto bych chtěla všem poděkovat za skvělý týden.

Alice Horníková, 7.A

Jak už je známo,

v sedmých třídách začínají přípravy na lyžák. Spoustu povinností sehnat všechno. Ale co se mi nejvíce líbilo na lyžáku? Určitě PONĚLÍ! Ne jenom kvůli tomu, že moje třída měla vymyslet a postavit večerní program, ale i kvůli tomu, že jsem měla své 13. narozeniny. Den šel krásně, všechno šlo tak, jak má být, chystali jsme program, lidé mi postupně přáli k narozeninám. K tomu jsme měli na kopečku hodinu o lyžování, zkoušeli jsme první obloučky a to jsme jezdili na hlině, trávě s trochou sněhu. K tomu zábavy bylo dost, třeba koulovačka nebo i sranda s paní učitelkou a atmosféra byla nádherná a hlavně kvůli tomu prostředí - krásný kopeček s výhledem. Týden navíc bez testů, školy a povinností, a aniž bychom se domluvili, tak jsme tam byli skoro celá třída a opravdu NÁRAMNĚ JSME SI TO UŽIL!! Cely týden jsme si užili, ale samozřejmě bez malých hádek by to nebylo ono. A vlastně co se týče lyžování? Za ten celý pobyt jsem se naučila lyžovat a klidně bych řekla, že i docela dobře. A stále doufám, že si užiju zbytek základní školy tak, abychom měli co nejvíce skvělých zážitků!

Kristýna Rucká, 7.A

To nejlepší z lyžáku

Nejlepší zážitek byl pro mě čtvrtek. Ráno, jak nás vzbudila služba, tak jsme se začali chystat na snídani. Vařili tam moc dobře. U snídani jsme si řekli denní plán a kdy a kde máme být. V ten den jsem měla jet na Bukovou horu s "lyžaři". Na Bukové hoře už jsem byla v úterý, ale stejně to byl pro mě šok, protože ještě před pěti dny jsem v životě nestála na lyžích. Potom, co jsme se oblékli do teplého oblečení, jsme vyrazili se svačinou v batohu a lyžákama na nohách ven. Než přijel ski-bus, museli jsme mít u sebe své lyže a hůlky. Paní učitelky rozdávaly ještě rozlišovky, aby nás všechny poznaly. Ski-busem jsme jeli asi cca 10 minut, než jsme byli u Bukové hory. Musím říct, že to tam je opravdu krásné, ale bylo tam celkem dost lidí. V ten den už jsem měla jít na větší sjezdovku, ale ještě ze začátku jsem byla na menší, dokud pro mě nepřišla paní učitelka a šla jsem do řady na lanovku. Byla to moje první jízda na lanovce, takže jsem se trochu bála, ale bylo to nakonec v pohodě. Nahore, jak jsme dojeli, tak už tam na nás čekali ostatní. Všichni se shromáždili a mohli jsme vyjet. Uviděla jsem sjezdovku a zhrzila se, jestli to vůbec zvládnu. Nakonec jsem sjela kopec bez jediného pádu. Tak jsem jezdila nahoru a zase dolů pořád dokola, než přijel ski-bus a jeli jsme všichni zpátky na chatu. Večer jsme měli vždy program a šli unavení spát. Musím říct, že mě lyžování velmi baví a jsem ráda, že jsem se to na lyžáku naučila. Na takové zážitky nikdy nezapomenu!

Vendula Martíníková, 7.A

To nejlepší z lyžáku

Každý rok jezdí sedmáci na lyžařský výcvik, samozřejmě to neminulo ani nás. Paní učitelky nás rozdělily do skupin podle výkonnosti. Nečekala jsem, že budu s těmi nejzkušenějšími. To nejlepší začalo, když jsme poprvé viděli naši sjezdovku – Bukovou horu. Pro některé to byla pohoda, ale pro mě, která sice umí jezdit na lyžích, ale ne nějak obzvlášť dobře, to byla stezka odvahy. Poprvé jsem jela na „čtyř lanovce“ a fakt jsem se bála, ale nakonec to dopadlo dobře. Další jízdy jsem si to užívala. Z lanovky byl opravdu krásný výhled na les, sjezdovku a bělounký sníh. Když jsme vystoupili z lanovky, chystal se na nás prudký svah. Nebyla jsem si vůbec jistá, jestli to nějak sjedu. První jízda byla krkolomná, ale i tak jsem si ji užila. Měla jsem kolem sebe kamarády, kteří mi pomáhali, a paní učitelky byly moc hodné. Takhle bych asi shrnula naše první lyžování. Další dny už jsem věděla, co mám čekat a myslím, že jsem se postupně zlepšila. S kamarády, jsme potom jezdili spolu a ani mi nepřišlo, že bych nějak zaostávala i potom všem, co už mají naježděné. Za mě rozhodně bylo nejlepší samotné lyžování. Lyžák byl skvělý a moc jsem si ho užila!!!

Tereza Dejllová, 7.A

To nejlepší z lyžáku

Lyžařský kurz je školní akce, ve které se naučíme lyžovat, ale i spolu lépe vycházet. Každý lyžák je jedinečný a já vás provedu tím našim. První den jsme se nachystali a vyrazili na sraz k autobusu, kde se každý mačkal o dobré sedadlo v autobuse. Všichni se úspěšně namačkali do autobusu a mohlo se vyrazit. Cesta nebyla až tak dlouhá, ale jakmile jsme dorazili na místo, tak trvalo asi půl hodiny se zorganizovat a vyjít po schůdcích na vyvýšenou terasu. Potom jsme šli na krátkou procházku okolím, dali si oběd, šli se vybalit a projít se ke skiareálu Buková hora. Pak už nás čekala jen večere, krátký program a šlo se spát. Druhý a třetí den utekl jako voda. Lyžovali jsme, zaplavali jsme si a šli jsme spát. Další den jsme lyžovali dokonce přes sedm hodin a pak byl večerní program třídy 7.B. Ve středu byla túra do Štítů, což je zdejší město. Byli jsme u skokanských můstků a nakupovat zásoby do pokojů.

Čtvrtek byl den posledního lyžování na našem kurzu. Tentokrát jsme jezdili jen na nejdelší sjezdovce Bukové hory. Po lyžování jsme měli program od učitelů a po programu jsme se šli vyspat do posledního dne. V pátek jsme se jenom balili a uklízeli a ve dvě hodiny jsme opustili penzion, ve kterém jsme zažili hodně zážitků.

Šimon Krayzel, 7.A

Vřesinský Mařák

Víte, jak se ve vedlejší obci - Vřesině slaví začátek jara? Vynášením Mařáka (Mařeny, Morany) neboli zimy. Ale pěkně popořádku. Ve vřesinské základní škole se děti pátého ročníku každoročně připravují na toto vystoupení. Tato tradice má již více jak 100 let. Děvčata jsou selky - vesnické ženy, chlapi vystupují jako konšelé. Mají kostýmy jako vznešení pánové - černý kabát, buřinku, namalovaný knír a deštník. Naproti tomu holky mají jednoduchý kroj a na hlavě šátek.

Dále vystupují holčičky z první třídy, které představují jarní květiny - sněženy nebo fialky.

Vždy v neděli na konci března vychází průvod od základní školy. V průvodu jdou vystupující, učitelé a další děti s rodiči. Konšelé nesou Mařáka, panáka vyrobeného ze slámy na dřevěné tyči. Po zhruba hodině se dojde na místní fotbalové hřiště, kde na okraji teče potok Porubka. Převlečené děti vylezou na vlečku, která slouží jako improvizované pódium. Tam proběhne obžaloba zimy s veršovanou básní, kde je Mařena odsouzena k smrti a uvítáno jaro. Potom se za obdivu nejmenších dětí slaměná Mařena zapálí a hodí se do potoka, jako symbol konce zimy a začátku jara. Pak si lidé popovídají a setkájí se se sousedy a kamarády. A tak je ve Vřesině oficiálně přivítáno jaro.

A tady je ukázka veršů:

“Mařáku, Mařáku, daj do fajfky tabáku. Mařena, Mařena, na oleju smažená.”

“Krásná, krásná, kaj si husy pásala. Na zelené lúce, ztratila jsem klíče. Přišla do dom s pláčem, dostala karabáčem.

Adéla Filipová, 6.B

Jak doma slavíme Velikonoce

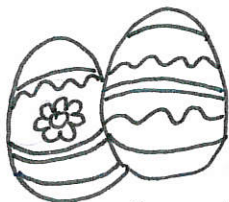
Přátelé, kamarádi, a opět se blíží zase náš čas 😊. V průběhu tří let se většina z nás setkala s čínským moribundem. Toto je našťastí pryč, a tak jsme rádi, že se s jarním počasím můžeme společně potkat na Velikonoce v Krkonoších. Letos píšeme 19. ročník Expedice Apalucha na Pěnkavčí Vrch 2023.

Úryvek z pozvánky Expedice Apalucha

Jako každý rok pro mě a pro mou rodinu začínají Velikonoce již ve čtvrtek, kdy odjíždíme na horskou chatu do Krkonoš. Chata Eva, ve které jsme ubytováni, se nachází ve Velké Úpě pod Pěnkavčím vrchem, 1000 m.n.m., v blízkosti horské boudy Jana. Program vždy záleží na počasí. Když je sníh, chodíme lyžovat, pokud sníh už není, vydáváme se na různé túry. Naším cílem bývá vždy zdolání hory Sněžky. Né vždy se to však podaří. Co je ale každý rok stejné, tak je dodržování velikonočních tradic. Kluci pletou pomlázky, holky zdobí vajíčka nebo pečou beránky. V pondělí ráno ještě před odjezdem nás kluci pořádně vyšlehají, abychom byly celý rok zdravé.

Jako každý rok se tam moc těším.

Tereza Perdulová, 6.B

První jarní dny v 6.D

Jaro mám ráda hned z několika důvodů. Všechno kolem voní, kvete, ptáčci zpívají a můžu chodit na procházky s babičkou nebo mým králíčkem. Miluji první teplé jarní dny, kdy se rodí mláďata a příroda se znovu probouzí k životu.

Také jsem ráda, že mohu být celý den venku. Těším se na grilování a opékání špekáčků, na jízdu na kole a na koloběžce. Na jaře miluji i chvíle, kdy se začneme opět s kamarády setkávat v klimkovickém parčíku, kde vymýšlíme různé hry. K jaru nepochybně patří také Velikonoce. Tyto svátky jara mám spojeny s malováním kraslic a dodržováním velikonočních zvyků a tradic.

Tereзка Langrová

Jaro mám ráda, protože se začíná postupně oteplovat. Konečně už nemusím nosit hrubé zimní oblečení, končí doba různých nemocí a nachlazení. Všichni jsou šťastnější a usměvavější. Vše kolem je projasněno sluníčkem. Dny se začínají prodlužovat, je déle světlo a já mohu být s kamarádkami déle venku.

Klárka Chmielová

Proč mám rád/a jaro?

Zimní čas se mění na letní. Dny se prodlužují.

Příroda se probouzí ze zimního spánku.
Všechno rozkvétá.

Na stromech začínají pučet květy.
Venku všechno voní svěží přírodou.

Obklopuje nás pozitivní energie.

Nejvíce mne fascinují rozkvetlé aleje.
Úžasné jsou okvětní lístky, které padají ze stromů
jako přírodní konfety.
Jaro je fresh, mám jej ráda.

Vylušti přesmyčku:

roJa ej énsárk obíobd.

Nela Galánová, David Murla, Daniel Zajac, Nikolas Piškula

Jarní báseň

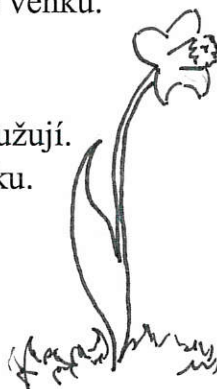
Adam Peterek

Když jsou venku plískanice,
na jaro se těším o to více.
Sluníčko už pěkně hřeje,
na poli se všecko seje.
Velikonoce tu už brzy budou,
zatočíme doma s nudou.
Pomlázku si uplete,me,
holky vodou polejeme.
Vajíčka nám za to dají,
že jsou zdravé, radost mají.

Velikonoce

Matyáš Štramberský

Velikonoce jsou svátky na jaře,
slunce nás už hřeje do tváře.
Nejdřív máme Velký pátek,
pro nás všechny velký svátek.
Konečně je tady pondělí,
všechny holky to pěkně zabolí.
Na to se fakt hrozně těším,
pro pomlázku si už běžím.
Za to všechno, holčičko,
dáš mi krásné vajíčko.

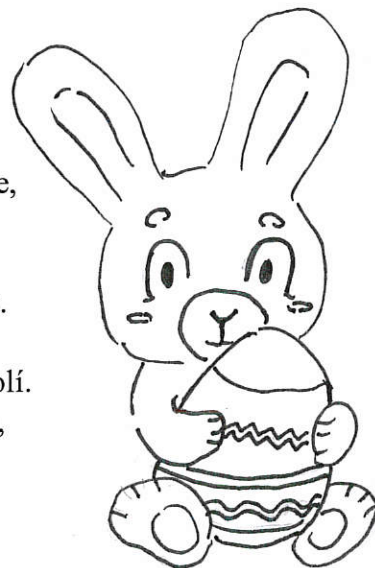
Jaro

Valentina Pitelová

Zahrada je zelená,
tráva je po kolena.

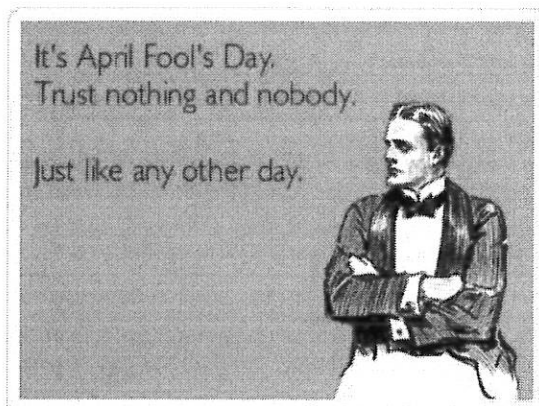
Květy voní, slunce svítí,
káčátka se v trávě třpytí.

Květy stromů něžně voní,
jsem nadšená, když jdu po ní.
Všude voní jarní vzduch,
ptáčci pějí pro můj sluch.

KÁJA MACHOVÁ

Apríl - historie a původ vzniku – Eva Kovaříčková, 6.A

Tento zvyk, ač není českou tradicí, se u nás zřejmě díky našemu smyslu pro humor zabydlel a zdomácněl.

O původu aprílových žertíků není mnoho zápisů, ale jsou prameny, podle kterých smích tropený z nachytaných lidí vznikl původně z veselé nálady z přicházejícího, usměvavého jara, kdy jaro viditelně přebírá žezlo po nevlídné zimě. První písemné sdělení o aprílu u nás pochází z roku 1690, jehož autorem byl Bartoloměj Chrystellia z Prahy. Na konci 18. století byly zprávy o "aprílovém vyvádění" už častější.

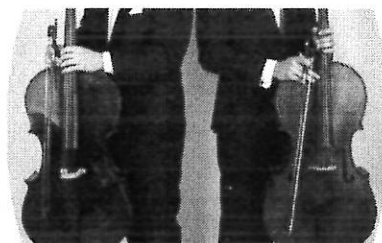
Tento den, tedy 1. dubna, bývalo zvykem stejně jako 30. dubna častovat známé a příbuzné "aprílem". Dnes se takovým žertíčkům říká "kanadské žertíky". V dřívějších dobách se často posílalo "oběti aprílu" něco vypůjčit či něco zakoupit. Šlo samozřejmě o věci, které neexistovaly. Například vtipné semínko, komáří sádlo, zaječí peří, obecní nůžky, hodinářskou motyku, červené hřebíky a v neposlední řadě bublinky z vodováhy nebo mezery do žebříku. Známou věcí býval i ohýbák na cihly nebo rovnák zatáček...

Zkrátka v tento den si každý dával velký pozor, aby "nenalétl" na nějaký apríl, o kterém by se mluvilo ještě velmi dlouho.

Výchovný koncert – Ema Richterová, 6.A

Dne 20. března se vydala celá naše škola do kina, kde jsme zhlédli vystoupení skupiny The Cello Boys. Skupina nám ukázala dva hudební nástroje, a to violoncello a bicí nástroje. Skupina nám zahrála písně do Michaela Jacksona a od skupiny AC/DC. Skupina ale také zahrála klasickou hudbu na akustické violoncello. Také nás seznámili s jejich vlastní písní.

Dětem se koncert moc líbil.

Jaro – Terka Fedáková, 6.A

Jaro už nám přichází
a zima pomalu odchází.

Příroda konečně ožívá,
každý z nás to prožívá.

Teploty už stoupají,
na dvorku si děti hrají.

Velikonoce jsou svátky jara,
málokterá holka je má ráda.

Jaro přináší alergie,
ty však každý přežije.

Roční období

Petr Lichý, Jakub Výtisk, 6.A

Roční období jsou čtyři
v roce,
teta k nám jezdí na Vánoce.

A na jaře kvetou kytky
a v létě slunce svítí.

Na podzim hrabeme listí,
až nám to nemyslí.

Nejlepší roční období je
léto,
protože se koupeme
a jde to.

Jaro – Dominik Siuda, 6.A

Jaro, Jaro začíná,
všude všechno rozkvétá.

Sněženky a tulipány
vyskakují ze země,

táta s mámou všude sadí
zeleně.

Posekáme zahrádku,
okopeme políčko,

všude svítí sluníčko.

Velikonoční zvyky a tradice

Velikonoční tradice se na našem území dodržují již odedávna. Patří mezi ty nejdůležitější kulturní události a zároveň představují oslavy jarních dnů, probouzející se přírody a nového života. Například se pečou mazance a beránci, malují se kraslice a pletou pomlázky, se kterými se chodí koledovat na Velikonoční pondělí. V dnešní době si lidé Velikonoce skoro neumí představit bez všemožných dekorací nebo čokoládových vajíček či figurek zajíčků. Ti dodávají jarním oslavám tu pravou atmosféru. Doufám, že Velikonoce zůstanou i nadále každoroční jarní tradicí.

Mariana Jalůvková

Velikonoční křížovka Oskara Chvojky

1. Jak se jmenuje strom, ze kterého se plete pomlázka? — — — — —
2. Co se na Velikonoce barví? — — — — —
3. Co se váže na pomlázku? — — — — —
4. Kdo zradil Ježíše? — — — — —
5. Co je typické velikonoční zvířátko? — — — — —
6. Na jaké roční období vychází Velikonoce? — — — — —
7. Jakou barvou se nazývá čtvrtek před Velikonoci? — — — — —
8. Začátek nejznámější koledy (Hody hody) — — — — —
9. Jak se říká nabarveným vejcím? — — — — —
10. Kdo byl ukřižován o Velikonocích? — — — — —

Velikonoční básně 6. C

Jaro jaro už je tady, slunce svítí do zahrady
sněženky se shrbily a bledulky rozkvetly.
Zajíček se ukázal a vajíčka schovával
a jak se pak vracel zpátky, beránka nám upek
taky.

Petrklíče zasadil a kuřátka pohladil.

Slepička nám snesla vejce,

tak akorát na kraslice. Karolína Kuchtová

Znáte medvědí česnek?

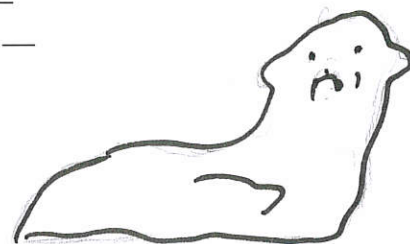
Medvědí česnek

Jedná se o léčivou bylinu, která roste v listnatých lesích, kolem potoků a na úpatí svahů. Vyrůstá časně na jaře a vytváří velmi bohaté porosty. U této byliny se sbírají listy. Snadno se zamění za konvalinku, která je jedovatá. Poznáme ho, když si promneme listy mezi prsty a ucítíme jemnou česnekovou vůni. Medvědí česnek je nejlépe jíst za syrova. Jedná se o přírodní antibiotikum. Můžeme z něj udělat třeba pomazánku, pesto, polévku nebo použít místo špenátu.

Recept na jednoduchou pomazánku:

Smícháme čerstvý nakrájený medvědí česnek, ředkvičky, tvaroh ve vaničce, sůl a pepř. Namažeme na pečivo a zdobíme lístky česneku. Dobrou chuť!

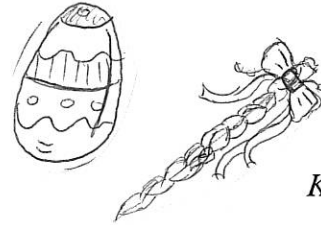
Nikol Moravcová

Slunce začíná svítit a hřát,
budou volné dny, co si víc přát.
Rostou bledule a petrklíče,
doma máme zajíce a jiné kýče :)
Zdobíme domy i zahrady,
a vymýšlíme kuchařské nápady.
Malujeme velikonoční vajíčka,
stejně to umí nejlíp naše babička.
Jsou to svátky jara,
a mám je vlastně ráda.

Vanesa Tvrdá

Velikonoce

aneb nejvýznamnější křesťanský svátek

Karolína Sacká

Většina z nás si v dnešní moderní době představuje Velikonoce jako pomlázku, velikonoční zajíčky, beránky a školní prázdniny. Málokdo dnes ví, jak velkou tradici a duchovní hodnotu tento křesťanský svátek má. Velkou většinou dnešní společnosti je jako nejvýznamnější svátek křesťanů vnímán Štědrý den, den kdy se narodil Ježíšek. Toto tvrzení je ovšem nepravdivé. Dvacátý čtvrtý prosinec je samozřejmě velmi významným a důležitým dnem v roce, u velké většiny věřících jsou Velikonoce přednějším a důležitějším svátkem. Málokdo dnes ví, že na Velký pátek, který je pátým dnem tzv. velikonočního týdenního kalendáře, byl Ježíš ukřižován a na Boží hod velikonoční vstal jako jediný člověk na světě z mrtvých.

K nejznámějším symbolům Velikonoc patří bezesporu beránek, ten má znázorňovat oběť pro spásu světa. Dalším významným symbolem je kříž, nejen jako mučící nástroj, ale ukřižování také odpovídá zimnímu slunovratu, kdy Slunce vstupuje do souhvězdí Jižního kříže. Velmi známým symbolem je vajíčko, které má znázorňovat nový život. Kočičky, ne ty živé samozřejmě, symbolizují palmové ratolesti. Například zajíček má původ již v pohanských rituálech, kde byl zobrazován jako symbol jara.

V České republice máme celou řadu velikonočních tradic. Nejznámější je pomlázka. Na velikonoční pondělí chodí muži a chlapci po domovech svých známých a vyšlehávají všechny ženy a dívky v domě. Za pomlázku dostávají odměnu v podobě malovaných vajíček a sladkostí. K pomlázce bezesporu patří koledy a velikonoční písničky.

O Velikonocích je bezesporu spousta zajímavostí. Například v Norsku je s tímto svátkem spojeno řešení vražd. Všechny televizní kanály vysílají kriminální detektivní příběhy, jako je Hercule Poirot nebo Agatha Christie. Ve Spojených státech se většina rodin schází v kostele, zdobí velikonoční kraslice v sobotu večer a v neděli ráno vyrážejí na lov. Podle dětských pohádek jsou vajíčka přinesena velikonočním zajíčkem a schovaná po domě a zahradě. V Anglii ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze.

A co vy, jak slavíte Velikonoce?

Velikonoční tradice koňáků

Anna Miklová

Jak jistě všichni víte, i v Česku se slaví Velikonoce. Jsou tady tradice. Jako třeba, že kluci na Velikonoční pondělí ráno chodí po domácnostech známých a sousedů a nemilosrdně šlehají ženy jakéhokoliv věku jakýmsi divně zapleteným klackem z vrby a říkají nějaké trapné básničky. A ještě ke všemu očekávají, že zato něco dostanou za odměnu. Toto jsou pravděpodobně Velikonoce všech normálních lidí. Ale koňáci? Ti mají zcela jiné tradice. A to nejen ty, že mají místo velikonočních zajíčků velikonoční koníčky. V pondělí ráno se jako každý jiný den přijde do stáje a začne se pracovat. Jakmile jsou stáje čisté a koně nažraní, přichází ta pravá zábava. Holky nasedají na kobyly, náš pan trenér si osedlá valáška a vyráží se na louku. Koníky samozřejmě nejprve opohybujeme a potom už, zejména pro holky, začíná boj o nedostání tím divným vrbovým klackem. Potom už se jen zavelí a všechny jezdky pobídnou své kobyly do cvalu. Pan trenér neváhá a okamžitě se rozjíždí za nimi i s pomlázkou. Sice nastane poměrně velký chaos, jak se každá snaží zachránit svůj zadek, ale ujišťuji vás, že je to skoro bezpečné. Samozřejmě vyhrává ten, kdo nespadne a dokáže co nejdéle ujíždět před jistou modřinou. Koňáci jsou zkrátka originální a užívají si Velikonoce naplno.

Velikonoční klapotání ve Zbyslavicích

Klapotání je netradičním velikonočním zvykem v České republice, který však ve Zbyslavicích udržujeme. Na Zelený čtvrtek "odlétají" všechny zvony do Říma. Jejich zvonění nahrazuje klepání dřevěných klapetek a řehtaček. Klapotání se provádí v průvodu, kdy děti pochodují ulicemi a tvoří charakteristický zvuk. Průvody po vesnici mají mnohaletou tradici a také přesný řád. Chodí se klapotat na Zelený čtvrtek v 18 hodin, na Velký pátek v 6, 12 a 18 hodin a na Bílou sobotu v 6 a 12 hodin. Vždy po dobu 15 až 20 minut. Chodíme po vesnici po různých trasách a za účast dostaneme tolik vajíček, kolikrát jsme byli přítomni. Ve Zbyslavicích se tato krásná tradice dodržuje dodnes a jsme za to moc rádi.

Adam Kovařík

Konečně jaro!

Po dlouhé zimě se opět konečně probouzí jaro. Slunce pomalu rozpouští sněhovou pokrývku a odhaluje nám krásu jarní přírody. Tráva se začíná zelenat a sněženky a krokusy vykukují na zem. Ježci vylézají ze svých zimních příbytků a začínají hledat potravu. Ptáci začínají stavět hnízda a lovit žížaly. Stromy si pomalu nasazují zelené šaty a lákají čmeláky na své voňavé květy. Když si člověk vyjde do lesa na procházku ucítí krásnou vůni hříbků a kvetoucích rostlin. Jaro mám ze všech období nejradši právě kvůli jeho krásě a lehkosti.

Antonín Muczka

Ohlédnutí za výletem do Londýna

Dne 28.2. jsme letěli letadlem do Londýna, kde jsme strávili 5 dní a byl to nezapomenutelný zážitek, při kterém jsme viděli spoustu památek, nachodili desítky kilometrů a přes 100 000 kroků. Nejvíce mě zaujala celková architektura Anglie a způsob života v Londýně. Dále jsme zavítali kromě Londýna do dvou dalších měst Brightonu a Oxfordu. Z památek se mi nejvíce líbil Tower of London a Tower Bridge.

Na hotelu byla výborná snídaně, která se skládala z toustu s marmeládou nebo vajíčka se slaninou a k tomu samozřejmě čaj. Celkově se mi celý výlet líbil, bylo to hezké, ale znova bych asi do Londýna nejel, protože jsem viděl vše, co jsem chtěl. Hodnotím: 9/10.

Adam Kutlák

Kalendář Velikonočních dnů a jejich význam

Květná neděle 2.4. - připomíná příchod Ježíše do Jeruzaléma.

Modré pondělí 3.4. - poslední masopustní pondělí, symbol volného dne.

Šedivé úterý 4.4. - někdy nazýváno Žluté úterý, den úklidu, žlutá symbolizuje ctnost, věčnost.

Škaredá středa 5.4. - připomíná zrazení Ježíše, pověra praví, že pokud se v tento den budete mračit, tak vám to zůstane po celý rok.

Zelený čtvrtek 6.4. - křesťané si v tento den připomínají Ježíšovu poslední večeři, jí se zelená jídla jako např.: zelí, špenát nebo hrách.

Velký pátek 7.4. - odsouzení Ježíše, podle evangelií zemřel na kříži ve 3 hodiny odpoledne. V tento čas se také pořádají bohoslužby.

Bílá sobota 8.4. - přípravy na Boží hod velikonoční, pletou se pomlázky. Peče se beránek či mazanec.

Velikonoční neděle 9.4. - Boží hod, největší křesťanský svátek, zmrtvýchvstání Ježíše.

Velikonoční pondělí 10.4. - tradičně je tento den spojen s koledováním chlapců, kteří navštěvují dívky s pomlázkou, ty jim za odměnu dají kraslice. Červená barva na kraslicích znázorňuje Kristovu krev.

zpracovala Barbora Siejová

JARNÍ OKÉNKO 8.A

CO MÁM RÁDA NA JARU

Jaro je mě velmi oblíbené období. Mám ráda, když konečně po zdlouhavé a chladné zimě vysvitne sluníčko, které příjemně hřeje a lechtá tváře. Stromy opět nabírají svou obvyklou zelenou hřívu, nádherně kvetou. Ucítime i jarní vánek, který vytváří svěží vzduch. Řeky, potoky a říčky opět šumí, vodní hladiny jsou křišťálově průzračné a v nich se odráží sluneční paprsky. V zelené trávě se objeví i první jarní květiny, které všemu dodávají pocit štěstí a barevnost. Na svět se také dostávají i nové životy, nejen lidské, ale převážně i zvířecí.

Kristýna Havelková, VIII.A

Jaro

Jaro patří mezi mé oblíbené roční období hlavně kvůli tomu pocitu, že nemusím už nosit zimní bundu a čepici. Jaro je obzvlášť pro mne významné období, protože je venku jasno, ptáci zpívají a já mám díky tomu všemu lepší náladu. Můžu se věnovat sporům, které jsem nemohla provádět v zimě. Když se procházím v lese s tou jarní atmosférou, cítím se šťastně.

Sarah Čani, VIII.A

Výchovný koncert - The Cello Boys

V pondělí 20. 3. se konal výchovný koncert pro druhý stupeň. Ze školy jsme vycházeli krátce po třetí vyučovací hodině a zamířili jsme do klimkovického kina. Chvilí to trvalo, ale všichni jsme se usadili do sedaček a o pár chvil později nám už začala hrát samotná tříčlenná kapela. Na úvod jsme mohli slyšet skladby Seven Nation Army od The White Stripes a Smells Like Teen Spirit od kapely Nirvana. Po dokončení písní se nám představili členové kapely a seznámili nás s nástroji, na které hrají, což jsou elektrická violoncella a bicí. Poté nám zahráli ještě několik písní od známých zpěváků či kapel, například od Michaela Jacksona a AC/DC, a také nám zahráli jednu píseň, kterou napsali přímo oni. Nevěděla jsem, co mám od koncertu čekat, ale nakonec jsem si ho velice užila a moc se mi hraní kapely líbilo.

Gabriela Buroňová, VIII.A

JARNÍ NÁLADA

Není horko ani zima, příjemně pofukuje větrík, ptáčci zpívají a po obloze se sem tam prožene huňatý obláček. Ráda jen tak ležím v trávě a dívám se na nádherné nebe, vítá mi češe vlasy a poslouchám zvuky přírody. Dokonce i hmyz se dává do práce a začíná opylovávat květiny a stromy. Jaro je pro mě takový nový zázrak.

Natálie Parchaňská, VIII.A

DEN FINANČNÍ GRAMOTNOSTI

Dne 14. 3. si pro nás učitelé připravili projektový den s názvem FINANČNÍ GRAMOTNOST. V průběhu dne jsme vyplňovali pracovní listy, koukali se na videa, vysvětlovali si pojmy jako např. bonita, úrok, bankrot atd. Byli jsme také na počítačích, kde jsme

zkoumali vzhled bankovek. Tento den jsem si hodně užil a odnesl jsem si z něj hodně nových a užitečných informací pro svou budoucnost.

Štěpán Pavelka, VIII.A

CO UPÉČT NA VELIKONOCE?

MAZANEC - Mazanec ve tvaru bochánku byl symbolem odříkání a oslavou nového života.

BERÁNEK - Tato tradice je již od středověku a začalo se využívat beránka jako symbol Ježíše Krista, který prolil svou krev.

JIDÁŠE - Jidáš- Zradil Ježíše za třicet stříbrných a umožnil jeho zatčení.

VELIKONOČNÍ SYREK- Jde o symbol čistoty a nevinnosti.

VELIKONOČNÍ NÁDIVKA- Symbolizuje nový život i naději na dobrý úrodný rok.

VELIKONOČNÍ SYMBOLY

BERÁNEK- Symbol Ježíše Krista, který prolil svou nevinnou krev na Goltgotském kříži.

KŘÍŽ- Nejdůležitější křesťanský symbol.

KŘEN - Symbolizuje hřebíky či hořkost utrpení Krista.

KOČIČKY- Symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Krista.

Anna Velikovská, VIII.A

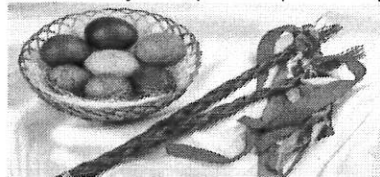
JARO PŘÍCHÁZÍ TAKÉ DO 8.C ...

Sněhové vločky se snášejí k zemi, mráz dělá z chodníků skluzavky, vítr fučí jako o závod. A hle pod keřem se v hloučku všemu navzdory hrdě tyčí něžné sněženky. Jsou důkazem toho, že jaro už klepe na dveře. Dny se prodlužují a sluníčko nás zahřívá na těle i na duši. Obléknout se do školy je pro mě oříšek. Ráno zimní bunda s čepicí se odpoledne nese v podpaží, nebo rovnou zapomíná ve škole. Toto rané jarní období se brzy překulí a nastane čas dlouhých procházek s kamarády. Jaro vítěj!

Nikol Filipová, VIII.C

K JARU PATŘÍ VELIKONOCE

Tento rok vychází Velikonoce na 10. dubna. Tradic a zvyků je spousta, ale mezi ty nejznámější patří barvení vajíček, pletení pomlázky a pečení beránka.

A proč vlastně slavíme Velikonoce? Je to původně křesťanský svátek, kdy si připomínáme ukřižování Ježíš Krista. Pro křesťany je tento svátek významnější než Vánoce.

Valentýna Budzelová, VIII.C

Co (ne)víte o Velikonocích ...

Velikonoce patří k nejvýznamnějším _____ svátkům. Velikonoce jsou tzv. pohyblivý svátek. Velikonoční neděle připadá na první neděli po prvním jarním úplňku po _____ rovnodennosti a připadají na měsíc _____ či duben (22.3. - 25.4.). V domácnostech se často udržují staré velikonoční zvyky, jako je pečení _____, zdobení _____, pletení _____ na pondělní koledování. Velikonočnímu pondělí a neděli předchází tzv. _____ čtvrtek, _____ pátek a _____ sobota.

Nabídka slov: křesťanským, jarní, březen, mazance, kraslic, pomlázky, Zelený, Velký, Bílá

Jiří Gazda, VIII.C

KŘÍŽOVKA

----- poslední jarní měsíc
----- čím se zdobí pomlázka
----- zdobená velikonoční vajíčka
----- jarní křesťanské svátky
----- který den se chodí na pomlázku
----- symbol Velikonoc, peče se na velikonoční stůl
----- první jarní květina

Barbora Holcová, VIII.C

Jarní básnička

Květiny už kvetou,
svetry už se nepletou.
Tamhle vidím petrklíč,
zima už je dávno pryč.
Malují se kraslice,
podle naší tradice.

Patrik Stareček, VIII. C

JARO ZA OKNEM

Náš kocourek každé ráno
sedává rád za oknem,
pozoruje, jak je známo,
co se děje všude kolem.

příroda se probudila
ze zimního spánku,
všechny nás tím potěšila,
jaro už je venku.

Dominik Mikurda. VIII.C

JARNÍ OKÉNKO 8. B

POHLED Z OKNA TŘÍDY

Dnes je první jarní den, sedím ve třídě 8. B a opětovně upírám svůj zrak do atrie naší školy. Zničehonic se na obloze roztáhla opona mračen, začala bouřka. Kapky, které dopadaly na okno, závodí jako o život, přitom hrají relaxační symfonii. Vítr napíná strunky trávy a čechrá vlasy keřů. Zelený obr se větrem nenechá zvábit, nabízí mu k hraní jen své šišky. Hustou pokrývku mraků protínají žíly blesků. Na okamžik oslepí okolní krajinu zář blesku jako jiskra. Pod altánem se ukrývají před hlasitým deštěm smutné a osamělé lavičky. Mlha se při zemi plíží až k domům opodál. Pak v odrazech z oken vidím, jak slunce mává a odhání stádo šedivých ovcí.

Vít Bárta

VELIKONOČNÍ OSMISMĚRKA

v	b	j	a	r	o	p	o	m	z	e	l	á	p
e	a	e	s	l	u	n	c	e	a	ř	v	z	o
l	k	j	r	a	j	e	l	i	j	u	r	d	m
i	o	v	í	á	ý	k	o	š	í	k	b	z	l
k	e	y	k	č	n	v	y	y	č	k	a	k	á
o	c	n	o	t	k	e	e	d	e	y	r	ý	z
n	i	i	l	z	a	a	k	o	k	k	j	a	k
o	p	t	á	i	s	t	i	h	l	ž	m	b	a
c	e	ě	č	y	n	á	p	i	l	u	t	e	l
a	l	v	s	l	a	d	k	o	s	t	i	l	d
o	s	k	e	n	á	v	i	ř	k	s	s	ch	t

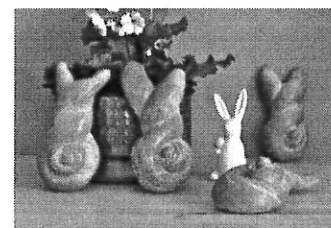
ZAJEČÍ HOUSTIČKY

Ingredience:

- 300 g mouky
- 60 ml mléka
- 50 ml oleje
- 1 vejce
- 40 g cukru
- 1 sáček prášku do pečiva
- 1/2 čajové lžičky soli
- 1 sáček vanilkového cukru
- 125 g nízkotučného tvarohu
- máslo na potřeni houstiček

Postup:

Smícháme všechny suroviny a začneme zpracovávat těsto. Jakmile máme těsto zpracováno, vyválíme si proužky na pletení houstiček a kuličky na ocásky. Před pečením potřeme houstičky máslem. Pečeme 15-20 minut na 180 stupňů.

Natálie Kostková

Velikonoce, chleba, beránek, hody, vajíčka, tulipány, jaro, koláč, slunce, kuře, skřivánek, slepice, košík, květiny, pomlázka, vrba, zajíček, stužky, sladkosti

Klára Nejezchlebová

PŘIŠLO JARO

Přišlo k nám jaro půvabné
a já nevím co říct.
Když spatřím to slunce
překrásné,
tak vím, že lepší myšlenky
budu mít.

Květy a stromy provoní celý
dům
a já vím, že šťastná zůstanu.
Poté oči otevřu
a vzbudím se z toho snu.

Rozálie Holainová

JARNÍ VÁNEK

Okno je otevřené,
cvrlikat ptáky jde slyšet,
každý den stejný je,
nechci být tiše.

Pokud mám jedno říct,
v koutě být je klišé,
tolik ztracených duší
a trablů mám více.

Zeleň má mi spravit náladu,
ale čím dál víc bledne.
Vstát, jít do školy a chovat se
zmlkne,
stereotyp, který nepřestane.

Květy, nebe nebo kamarády tu
mít.

Přání, které se jen někomu
splní.

Jarní vánek proletí vždy rychle,
já stojím na vrcholu a oči zavřu,
už cítím tu vlnu a cítím tu
chvíli.

Našli mě, já na silnici ležel,
jarní vánek už mě s sebou
bere.

Štěpán Lencse

TIP NA JARNÍ ČTENÍ

Jako knihu doporučuji **Prašinu**.
Její příběh se odehrává ve čtvrti
někde v Praze, ve které nejde
elektrina. Tato kniha je
doporučována od 14 let, ovšem
i moje mamka se při čtení bála.
Je to dobrodružná kniha, ve
které nechybí ani špetka
hororu.

Tobiáš Lasota

Výlet do Londýna

Postřehy žáků 9. B

S naší třídou jsme se v březnu zúčastnili výletu do Londýna. Byl to moc krásný zážitek. Protože jsem letěla poprvé, měla jsem trochu strach. Celý let jsem si ale nakonec užila, neboť vidět hory a oblaka pode mnou bylo úžasné. Samotný Londýn byl nádherný! Prošli jsme snad každý kout tohoto starobylého města, dokonce se nám naskytl pohled na město z obrovské výšky londýnského „Oka“. Myslím si, že tento výlet byl ze všech ten nejlepší!

Eliška Himlarová

Exkurze do Londýna se mi moc líbila. Já už jsem v Londýně byla, ale tohle bylo mnohem lepší. Viděli jsme mnoho památek a navštívili různá města. Mne nejvíce okouznil Brighton. Moře, klid, zdejší kultura a lidé, kteří nikam nespěchají... Skvělé bylo také cestování a rozchody ve městech. Byly to chvíle, které si můžete užít jen se svými kamarády. Výlet byl úžasný a zůstanou mi na něj krásné vzpomínky.

Verča Hurníková

... Nejvíce mne uchvátil Brighton. V obrovském akváriu SEA LIFE jsme viděli mořské živočichy a prošli se tunelem pod vodou, kde nad námi plavali roztomilí žraločci, medúzy a všelijaké rybky. Po prohlídce jsme si koupili proslulé typické britské jídlo fish and chips, které jsme snědli na kamenité pláži, ze které byl nádherný výhled na kanál La Manche. V moři jsme

si i smočili nohy, což nebyl zrovna nejlepší nápad, neboť voda byla v tuto dobu ledová. Za doprovodu křiků racků jsme pokračovali na vyhlídkovou věž i360, ze které byl nádherný výhled jak na moře, tak na celé město. Úžasným zážitkem byl západ slunce, které se začalo postupně ztrácet nad hladinou. Ten klid, ten pocit, jenž jsem zažila jen na tomto místě, mi schází. Cítila jsem se tam zcela volně.

Aneta Hrbáčová

Viděli jsme opravdu mnoho památek i novodobých staveb. Ubytování bylo moc fajn a denní program také. Byla jsem tam se svými kamarády, a tak jsem si výlet moc užila. Moc ráda bych se tam chtěla někdy znovu podívat.

Kája Ochynská

Londýn je město s docela jiným životním stylem, než na který jsem zvyklý. Všechno je zde velice rychlé a lidé jsou zde taky trošku jiní. Nejvíce se mi asi líbilo London Eye, díky kterému jsem nádherně viděl obrovské budovy Londýna z výšky.

Nezapomenutelným zážitkem pro mě byla procházka nočním Londýnem. Jsem rád, že nám škola tento výlet zorganizovala, protože jsem nikdy v tomto městě nebyl. Odnesl jsem si krásné vzpomínky.

Tom Nováček

ÚVAHY, MYŠLENKY, ZAMYŠLENÍ ŽÁKŮ 9.C

Co mi dává a bere škola

Když se zamyslím, proč je tu vůbec škola, tak si řeknu, že jen proto, abychom se učili věci, které si myslíme, že nám k ničemu nebudou. Co ale taková otázka: Co ti bere a dává škola?

Řekněme, že škola mi bere hodně času. Nejen, že ve škole strávím 6–8 hodin denně, ale nejlépe přijdu domů a následuje učení na testy a domácí úkoly. Škola nám ale více dává, než bere.

Všichni řeknou, že škola dává vědomosti, ale já si myslím, že to je pouhých 50%. Škola mi dala spoustu kamarádů a zážitků na celý život. Protože to, jak každý den zažíváme nové zážitky, smějeme se, to nám nikdo nevezme. Jak bychom ten všechen čas trávili bez školy? Ležením a hraním na počítači? No, to by byl teda život. I když si děti na školu stěžují, myslím, že bez školy by ten život byl o ničem.

Každopádně škola může dávat i špatné věci. Když je na žáky dáván až moc velký stres, tak se můžou ocitnout ve fázi depresí, úzkosti a můžou se cítit špatně, protože si myslí, že toho nedělají dost. Na to je taky potřeba nezapomínat. Stále si ale myslím, že nám škola dává více kladných věcí než záporných.

Řekla bych, že lidi by si měli vážit toho, že do školy vůbec můžou chodit a že i když je to někdy hodně těžké, je potřeba bojovat za to, čeho chceme v životě dosáhnout.

Karolína Pavlasová

„Život je dlouhý, když víš, jak ho prožít“

Každý máme na vybranou, jak svůj život prožijeme. Můžeme si vybrat, jestli budeme šťastní, nebo smutní. Jestli budeme druhým pomáhat, nebo jim ubližovat. Je na nás, jakou cestu si zvolíme, a když si zvolíme dobře, život nám to zase oplátí.

Jestliže budeme lidem pomáhat, oni nám budou pomáhat taky. Když budeme šťastní, všechno se nám v životě bude dařit více. A i kdyby se nedařilo, s optimistickým pohledem se dají všechny problémy vyřešit lépe. Myslím si však, že když si člověk na začátku nevybere tu správnou cestu, neznamená to, že se v průběhu života nemůže změnit. Každý člověk by měl mít právo na druhou šanci. I když možná existuje pár lidí, kteří si ji nezaslouží.

Dle mého názoru, je nejlepším způsobem, jak náš život prožít tak, abychom nemuseli litovat toho, že jsme vůbec nějaký měli, dělat něco, co nás baví. Pro každého je to samozřejmě něco jiného. Třeba já bych chtěla svůj život prožít cestováním. Nebýt pořád zaseknutá na jednom místě a každý den prožívat stejně. Nudně. Chtěla bych poznat svět, abych měla na co myslet a vzpomínat, až budu třeba starší nebo umírat.

Je to ale volba každého, jak si vybere, že svůj život prožije. Jestli chce jenom přežívat ze dne na den, nebo skutečně žít.

Eliška Honajzerová

„Ze všech živočichů jen člověk se umí smát, ač k tomu má nejmíň důvodů“

Ač citát zní spíše kladně, tak jeho poselství je smutné. Vychází z něj totiž hlavní myšlenka toho, že si lidé vlastně neužívají naplno. Užíváme si a smějeme se, ale spíše jen v tom dětském věku. V tom starším věku začínají přicházet problémy. Lidé mají totiž spoustu práce a jsou v ní až po uši. Někdy by se však měli zastavit, vydechnout a začít přemýšlet, co je smyslem života. Jestli neustálý stres v práci nebo užívání si.

Avšak podle mě si za tohle všechno můžou lidé sami. Systém celého světa funguje hlavně na postavení. Sami jsme si naložili práce, dali úkoly a štváli jeden druhého. Za toto všechno můžou peníze. Podle bohatství se totiž člověku otevírají dveře. Ten, kdo má více peněz, má větší příležitosti a i větší možnosti si užívat. Ovšem ti chudší už tyto možnosti nemají.

Sice se říká, že za peníze si štěstí nekoupíš, ale není to tak úplně pravda. Velkou část štěstí ale samozřejmě tvoří přátelství a milostné vztahy.

Moje hlavní myšlenka je tedy to, že by se lidé měli občas zastavit, zapomenout na práci, ale nikdy by si neměli přestat užívat.

Matěj Huspenina

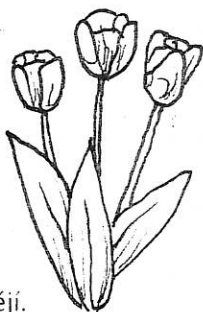

VŮNĚ JARA...

Jaro už je tady zase
veselé a v plné kráse.
Sněženyky se z trávy smějí.
krokusy mám nejraději.
Září jako sluníčka,
i když jsou tak maličká.
Ráno slyším ptáčky zpívat
a přestanu rychle zívat.
Včelky vzletnou brzy z úli
a ty, zimo, máš už smůlu.
Dobře, jaro, že jsi tady,
vždyť tě máme všichni rádi!

Petr Bárta, VII.C

JARNÍ...

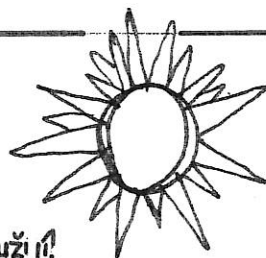
S jarem přijdou Velikonoce,
kterých dočkáme se jednou v roce.
Ze začátku všechno kvete,
táta zase proutek plete.
Kluci za zásluhu dostanou vajíčka,
a holkám se u toho červenají líčka.
Jaro běží v plném proudu,
já ho cítím v každém koutu.
Ptáci krásné písňe pějí,
u toho se děti smějí.

Viktorie Brhelová, VII.C

JARNÍ NÁLADA

Jaro je krásné období,
příroda ho jenom zdobí.
Slunce svítí, ptáci zpívají,
děti se smějí, všichni si ho užijí!

Kristýna Kuncová, VII.C

Spring
Klimix

REDAKČNÍ RADA
ČASOPISU KLIMIX

VÁM PŘEJE
KRÁSNÉ JARNÍ
DNY PLNÉ
SLUNCE A
POHODY!!!

